

Torah écrite (pentateuque) - Deutéronome

Chapter 22

- 22,1 לא-תראה את-שור אחיך או את-שיו, בנחיים, והתעלמת, מהם: השב תשיבם, לאחיך.
- 22,2 ואם-לא קרוב אחיך אליך, ולא ידעתו-ואספתו, אל-תוך ביתך, והיה עמך עד דרש אחיך אותו, והשבתו לו.
- 22,3 וכן תעשה לחמרו, וכן תעשה לשמלתו, וכן תעשה לכל-אבדת אחיך אשר-תאבד ממנו, ומצאתה: לא תוכל, להתעלם. {ס}
- 22,4 לא-תראה את-חמור אחיך או שורו, נפלים בדרך, והתעלמת, מהם: הקם תקים, עמו. {ס}
- 22,5 לא-יהיה כלי-גבר על-אשה, ולא-ילבש גבר שמלת אשה: כי תועבת יהוה אלהיך, כל-עשה אלה. {פ}
- 22,6 כי יקרא קן-צפור לפניך בדרך בכל-עץ או על-הארץ, אפרחים או ביצים, והאם רבצת על-האפרחים, או על-הביצים--לא-תקח האם, על-הבנים.
- 22,7 שלח תשלח את-האם, ואת-הבנים תקח-לך, למען ייטב לך, והארכת-ימים. {ס}
- 22,8 כי תבנה בית חדש, ועשית מעקה לגגך; ולא-תשים דמים בביתך, כי-יפל הנפל ממנו.
- 22,9 לא-תזרע כרמך, כלאים: פן-תקדש, המלאה הזרע אשר תזרע, ותבואת, הכרם. {ס}
- 22,10 לא-תקח בשר-ובחמר, יחדו.
- 22,11 לא תלבש שעטני, צמר ופשתים יחדו. {ס}
- 22,12 גדלים, תעשה-לך, על-ארבע בנפות כסותך, אשר תכסה-בה. {ס}
- 22,13 כי-יטח איש, אשה; ויבא אליה, וישנאה.
- 22,14 ושם לה עלילת דברים, והוציא עליה שם רע; ואמר, את-האשה הזאת לקחתי, ואקרב אליה, ולא-מצאתי לה בתולים.
- 22,15 ולקח אבי הנער, ואמה; והוציאו את-בתולי הנער, אל-זקני העיר--השערה.
- 22,16 ואמר אבי הנער, אל-הזקנים: את-בתי, נתתי לאיש הזה לאשה--וישנאה.
- 22,17 והנה-הוא שם עלילת דברים לאמר, לא-מצאתי לבתך בתולים, ואלה, בתולי בתי; ופרשו, השמלה, לפני, זקני העיר.
- 22,18 ולקחו זקני העיר-ההוא, את-האיש; ויסרו, אותו.
- 22,19 וענשו אותו מאה כסף, ונתנו לאבי הנערה--כי הוציא שם רע, על בתולת ישראל; ולו-תהיה לאשה, לא-יוכל לשלחה כל-ימיו. {ס}
- 22,20 ואם-אמת היה, הדבר הזה: לא-נמצאו בתולים, לנער.
- 22,21 והוציאו את-הנער אל-פתח בית-אביה, וסקלוקו אנשי עירה באבנים ומתה--כי-עשתה גבלה בישראל, לזנות בית אביה; ובערת הרע, מקרבך. {ס}
- 22,22 כי-ימצא איש שכב עם-אשה בעלת-בעל, ומתו גם-שניהם--האיש השכב עם-האשה, והאשה; ובערת הרע, מישראל. {ס}
- 22,23 כי יהיה נער בתולה, מארשה לאיש; ומצאה איש בעיר, ושכב עמה.
- 22,24 והוצאתם את-שניהם אל-שער העיר ההוא, וסקלתם אתם באבנים ומתו--את-הנער על-דבר אשר לא-צעקה בעיר, ואת-האיש על-דבר אשר-ענה את-אשת רעהו; ובערת הרע, מקרבך. {ס}
- 22,25 ואם-בשדה ימצא האיש, את-הנער המארשה, והחזיק-בה האיש, ושכב עמה: ומת, האיש אשר-שכב עמה--לבדו.
- 22,26 ולנער לא-תעשה דבר, אין לנער חטא מות: כי באשר יקום איש על-רעהו, ורצחו ופש--כן, הדבר הזה.
- 22,27 כי בשדה, מצאה; צעקה, הנער המארשה, ואין מושיע, לה. {ס}
- 22,28 כי-ימצא איש, נער בתולה אשר לא-ארשה, ותפשה, ושכב עמה; ונמצאו.
- 22,29 ונתן האיש השכב עמה, לאבי הנער--חמשים כסף; ולו-תהיה לאשה, תחת אשר ענה--לא-יוכל שלחה, כל-ימיו. {ס}